

Apostolisk suksesjon

fra St. Peter i Antiokia, gjennom det syrisk-ortodokse patriarkat av Antiokia, frem til i dag

i suksesjonslinjen til

Hans Høyærverdighet*

Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡

Biskop for folkeslagene, under apostolisk oppdrag

1. St. Peter, apostel og martyr CO

kalt av Kristus omkring år 30 e.Kr.; den første biskop av Antiokia
nevnt i Skriften: «Du er Peter; og på denne klippe vil jeg bygge min menighet» (Matteus 16,18); i Antiokia (Galaterbrevet 2,11)

Denne linjen av apostolisk suksesjon strekker seg fra apostelen Peter, omkring år 30 e.Kr., til i dag, et tidsrom på 1 996 år per 2026.

Suksesjonen fra St. Peter til Ignatios Peter IV, patriark av Antiokia, følger listen over patriarkene av Antiokia som føres av den syrisk-ortodokse kirke: den samme listen som denne kirken selv følger når den fører sin apostoliske suksesjon tilbake til St. Peter, den første biskop av Antiokia.

Vigslene til bispeembetet skjedde, fra den ene til den neste, gjennom kirkene som er nevnt nedenfor.

Noen av biskopene i denne linjen æres også som helgener. Merkene ved navnene deres gjelder bare livets hellighet. De har ingen betydning for gyldigheten av noen vigsel: hver biskop som er oppført, har sin plass i suksesjonen på like fot, enten han æres som helgen eller ikke.

St. Helgen: en som en kirke offentlig ærer fordi vedkommende har levd et liv i heroisk hellighet og nå er hos Gud, og hvis minne den holder i hevd i sin kalender. I oldkirken ble helgener anerkjent gjennom tilrop fra de troende og deres biskoper; senere gjennom formell kanonisering i den romersk-katolske kirke og glorifisering i den ortodokse kirke.

Sal. Salig: i den romersk-katolske kirke en som er saligkåret, det formelle trinnet som går forut for kanoniseringen som helgen.

C Æres som helgen eller salig av den romersk-katolske kirke.

O Æres som helgen av den ortodokse kirke.

CO Æres som helgen av både den romersk-katolske og den ortodokse kirke.

Rød Martyr: en som gav sitt liv for troen.

Kirkene er ikke alltid enige om hvem som er helgen. Én kirke kan ære en person som en annen ikke ærer, og merkene viser hvilken kirke som ærer hver enkelt.

Antiokia

Bispesetet i Antiokia, grunnlagt av St. Peter før han drog til Roma. Der «fikk disiplene først navnet kristne» (Apostlenes gjerninger 11,26). Biskopene og patriarkene av Antiokia fra St. Evodius, som etterfulgte St. Peter, til Severus, den siste patriarken som både den syrisk-ortodokse og den gresk-ortodokse kirke regner som felles.

2. St. Evodius CO 53
3. St. Ignatios CO *Martyr* 68
4. Heron I 100
5. Kornelios 127
6. Heron II 151
7. St. Theofilos CO 169
8. Maximus I 188
9. St. Serapion CO 191
10. St. Asklepiades CO 212
11. Filetos 218
12. Zebinos 232
13. St. Babylas CO *Martyr* 240
14. Fabios 253
15. Demetrianos 256
16. Amfilokios 263
17. Paulus av Samosata 267
18. Domnos I 270
19. Timaios 273
20. Kyrillos 277
21. Tyrannion 299
22. Vitalios 308
23. St. Filogonios CO 314
24. Paulinus 324
25. St. Eustathios CO 325
26. Eulalios 332
27. Eufronios 333
28. Flakillos 334
29. Stefan I 341
30. Leontios 345
31. Eudoxios 350
32. St. Meletios CO 354
33. Anianos 357
34. Euzoios 360
35. Dorotheos 370
36. Paulinus II 371
37. Vitalios II 376
38. St. Flavianos I CO 384
39. Porfyrios 404
40. Aleksander 408
41. Theodotos 418
42. Johannes I 427
43. Domnos II 443
44. Maximus II 450

45. Basileios 459
46. Akakios 459
47. Martyrios 461
48. Peter valkeren 465
49. Julianos 466
50. Johannes II 475
51. Stefan II 490
52. Stefan III 493
53. Kalandion 495
54. Johannes Kodonatos 495
55. Palladios 497
56. Flavianos II 505
57. Severus 513

Det syrisk-ortodokse patriarkat

Fra avsettelsen av Severus i 518, de syrisk-ortodokse patriarkene av Antiokia, slik denne kirken fører listen over dem, til Ignatios Peter IV, som i 1877 vigslet Paulose Mar Athanasius til biskop av Kottayam for kirken i India.

58. Sergius av Tella 544
59. Paul II den svarte 564
60. Peter III av Kallinikos 581
61. Julianos II 591
62. Athanasios I Gammolo 595
63. Johannes III av Sedre 631
64. Theodoros 649
65. Severus II bar Masqeh 668
66. Athanasios II Baldoyo 684
67. Julianos III 687
68. Elias I 709
69. Athanasios III 724
70. Iwannis I 740
71. Georgios I 758
72. Josef 790
73. Quriaqos av Tagrit 793
74. Dionysios I Telmaharoyo 818
75. Johannes IV 846
76. Ignatios II 878
77. Theodosios Romanos 887
78. Dionysios II 897
79. Johannes V 910
80. Basileios I 923
81. Johannes VI 936
82. Iwannis II 954
83. Dionysios III 958
84. Abraham I 962
85. Johannes VII Sarigta 965
86. Athanasios IV Salhoyo 987
87. Johannes VIII bar Abdoun 1004
88. Dionysios IV Yahyo 1031
89. Johannes IX bar Abdun 1049
90. Athanasios V Yahyo 1058
91. Johannes X bar Shushan 1064
92. Basileios II 1074
93. Johannes bar Abdun 1075
94. Dionysios V Lasarus 1077
95. Iwannis III 1086
96. Dionysios VI 1088
97. Athanasios VI bar Khamoro 1091
98. Johannes XI bar Mawdyono 1130
99. Athanasios VII bar Qatra 1139
100. Mikael I Syreren 1166
101. Athanasios VIII bar Salibi 1199
102. Johannes XII 1208
103. Ignatios III David 1222
104. Dionysios VII Angur 1252
105. Johannes XIII bar Ma'dani 1252
106. Ignatios IV Yeshu 1264

107. Filoksenos I Nemrud 1283
108. Mikael II 1292
109. Mikael III Yeshu 1312
110. Basileios III Gabriel 1349
111. Filoksenos II 1387
112. Basileios IV Simon 1421
113. Ignatios Behnam Hadloyo 1445
114. Ignatios Khalaf 1456
115. Ignatios Johannes XIV 1484
116. Ignatios Noah 1494
117. Ignatios Yeshu I 1509
118. Ignatios Jakob I 1512
119. Ignatios David I 1519
120. Ignatios Abdullah I 1521
121. Ignatios Ni'matallah 1557
122. Ignatios David II Shah 1576
123. Ignatios Pilatus 1591
124. Ignatios Hidayat Allah 1598
125. Ignatios Simon 1640
126. Ignatios Yeshu II 1655
127. Ignatios Abdulmasih I 1662
128. Ignatios Georgios II 1687
129. Ignatios Isak II 1709
130. Ignatios Shukrallah II 1723
131. Ignatios Georgios III 1746
132. Ignatios Georgios IV 1768
133. Ignatios Matteus 1782
134. Ignatios Yunan 1817
135. Ignatios Georgios V 1819
136. Ignatios Elias II 1838
137. Ignatios Jakob II 1847
138. Ignatios Peter IV 1872

India, Ceylon og Amerika

Fra Paulose Mar Athanasius er hver biskop vigslet av den som er oppført foran ham. Sammen med St. Gregorios av Parumala vigslet Mar Athanasius og Mar Julius I Joseph René Vilatte til biskop i Colombo på Ceylon i 1892, med patriarkens tillatelse.

139. Paulose Mar Athanasius 1877
140. Antonio Francisco Xavier Alvares (Mar Julius I) 1889
141. Joseph René Vilatte (Mar Timotheos) 1892
142. Francis John Edmund Barwell-Walker 1923
143. Emile Rodriguez y Fairfield omkring 1961
144. Nils Bertil Alexander Persson 1986
145. Samuel Guido, Jr. 2004

146.

Garland F. Byers, Jr.

2013

Felles suksesjon med den syrisk-ortodokse patriarken av Antiokia

Den nåværende syrisk-ortodokse patriarken av Antiokia og hele Østen, patriark Ignatios Afrem II, og biskop Byers har den samme linjen av apostolisk suksesjon felles fra St. Peter i Antiokia ned til

patriark Ignatios Peter IV (patriark av Antiokia 1872–1894). Med egne hender vigslet patriark Peter IV de biskopene som begge linjene nedstammer fra: i linjen til patriark Afrem II, Gregorios Abded Aloho, senere patriark Ignatios Abded Aloho II, i 1872; i linjen til biskop Byers, Paulose Mar Athanasius, biskop av Kottayam, i 1877.

De hellige ordener

Ordinasjon
17. august 2008, ved håndspåleggelse, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Palmerton, Pennsylvania.

Bispevigsel
20. april 2013, ved håndspåleggelse under feiringen av den hellige eukaristi, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, som den dagen holdt til hos American Legion Post 16, Slatington, Pennsylvania.

Hovedkonsekrator
Hans Høyærverdighet Samuel Guido, Jr.

Medkonsekratorer
Biskop Bradley A. Varvil
Biskop Michael Byus
Biskop James Thompson
Attestene for ordinasjon og bispevigsel, sammen med fotografier fra bispevigselen, er gjengitt på siden Om biskopen.

Tjeneste

Vigslet til biskop 20. april 2013 innenfor Lutheran Orthodox Church, Inc., der han senere tjente som erkebiskop for bispedømmet Western North Carolina. Biskop Byers har ikke lenger noen tilknytning til dette samfunnet.

Doktor i teologi (*honoris causa*), tildelt av Lutheran Orthodox Church, Inc., 20. april 2013.

St. Peter, fra himmelfartsminiatyren i Rabbula-evangeliene (folio 13v), en syrisk evangeliebok fullført i år 586 e.Kr. i St. Johannes-klosteret i Zagba i Syria; Biblioteca Medicea Laurenziana, Firenze (Plut. I, 56). Via Wikimedia Commons, fri bruk; beskåret og skalert fra originalen.